

[Fr. Dalgaard.]

vender, er saa fjendtlige mod dansk Sind og Følelse, at vi maa skabe et Værn, at vi maa rense ud.

Saa ny Straffeloven af 1930 er, har den dog ikke tilstrækkelige Bestemmelser til at dæmme op mod disse nymodens Kampmidler: Blad- og Mødeterror, Dokumenttyveri, Skandalemageri, opdigtede Kendsgerninger og mere af den Slags, og naar vi ikke har Bestemmelser til at ramme den Slags Ting, maa vi skabe dem.

Det er derfor dette Lovforslag bl. a. foreligger, ikke for at komme Pressen til Livs, ikke for at skabe Diktatur, ikke for at knægte Frihed og Folkestyre. Nej, tværtimod, fri Presse, Ytringsfrihed, personlig Frihed er Demokratiets Kendetegn, og de skal ikke afsvækkes eller forflygtiges. Det bliver de heller ikke ved dette Lovforslag. Mit Parti har altid kæmpet for Pressefrihed, og Pressefriheden har været et af vore vigtigste Midler i Kampen for at naa frem. Vi vil stedse opretholde en fri Presse, Retten til at ytre sig frit, men Ytringsfrihed for Pressen betyder ikke Ret til ustraffet at forfalske Citater eller opdigte Kendsgerninger eller at bagvaske, heller ikke til at skade Land og Samfund ved hæmningsløst at raabe vigtige og fortrolige Ting ud for alle Vinde. Ytringsfrihed betyder Ret til at sige sin Mening, og ofte kan det være nødvendigt at sige denne Mening i skarpe Ord. Det kan hælde, at de bliver for skarpe, men i Harme kan man forivre sig, og det hænder for os alle; men dette kan aldeles ikke sammenlignes med det, jeg talte om før.

Paa sagligt Grundlag, for en ærlig Sag kan man slaas, men lad Demokratiet være enigt om at træde op mod dem, der intet Middel skyr, og ingen Grænser kender, og for hvem Hensigten helliger alle Midler. Hvilke berettigede danske Interesser krænes, naar vi i Kapitel 12 skærper Straffen for Spionage? Eller naar Kapitel 14 værner Domstole og Autoriteter eller sætter Værn om fortrolige Meddelelser? Eller naar den meget omtalte § 129 a straffer bevidst usande Gengivelser eller falske Citater af Meddelelser om faktiske Forhold fremsat for Retten eller i Rigsdagen? Eller naar det i § 132 a, forbydes at fortsætte en Forening, som foreløbig er forbudt eller

er opløst ved Dom? Eller naar det bliver strafbart at tilintetgøre den Forsamlingsfrihed, der er tilsikret i Grundloven? Eller naar § 263 sætter Værn om en Mands absolutte Privatliv, hans rent hjemlige Forhold? Er ikke alle enige om, at Dokumenttyverier, som vi har set dem praktiseret, skal kunne straffes? Er det ikke stridende mod dansk Sindelag at forfølge nogen paa Grund af hans Tro eller Afstamning? Bør Forhaanelse eller Forfølgelse paa dette Omraade ikke straffes?

Vi har i Straffeloven Straf for den, der tilskynder til en Forbrydelse, men er det ikke lige saa strafværdig og farlig en Sag udtrykkeligt at udtale Billigelse af en begaaet Forbrydelse, naar der er Tale om Anslag mod Statens Forfatning og de lovlige Mynigheder? Er det stridende mod Pressens Frihed at skærpe Straffen for Bagvaskelse paa den Maade, at man ikke skal have Lov til uden virkelige Holdepunkter af nogen Art at udslynge Sigtelser, Sigtelser, som man ikke har haft rimelig Grund til at anse for sande? Det kan være skralt nok med Værn for Æren. I Bilagene findes en Dom fra Vestjylland, hvor en Kvinde havde udbredt en meget ærerørig Sigtelse mod en gift Kvinde. Sigtelsen blev kendt ubeføjet; det blev til en Bøde af 10 Kr.! En jævn Mand af Folket udtalte til Sagføreren: 10 Kr. for en Kvindes Ære, det er et' ret moj! Nej, det kan siges. Vi har ogsaa set andre Injuriedomme, om hvilke man har sagt til sig selv: Det var billigt for en saadan Hob af Sigtelser, som der intet Grundlag var for, og det eneste Grundlag var jo, at Fornærmeren sagde, at han troede paa, at disse Sigtelser var rigtige.

Jeg kan ikke se, at man ved disse Ændringer gaar hæderlige Mennesker eller hæderlig Presse for nær. Og paa Punkter, hvor Pressen har ment, at der kunde opstaa Usikkerhed, er Lovforslaget blevet ændret fra dets oprindelige Skikkelse. Jeg tror, Pressen var overdrevent ængstelig, men som Bestemmelserne foreligger nu, tror jeg, alle kan være tilfredse undtagen de, der har gjort sig det til en Haandtering at skandalisere.

De Omraader, jeg her har beskæftiget mig indgaaende med, er Hovedindholdet af Lovforslaget. De betyder, at vi i vort Land kræver respekteret vort Demokrati, paa